

ROZSIEKOWANIE (1) *sb n*

N sg rozsiekowani(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Kawałek, część powstała w wyniku rozcięcia ostrym narzędziem [z czego]: prosecta dicta sunt ab antiquis viscera quae in sacrificiis prosecassent, Wnętrzości/ rozliekowanie [*możliwa też lekcja: rozsiekowane*] z bydłat ná ofiárę dáných. *Mącz 377c.*

Cf **ROZSIEKOWAĆ**

MN